

лони. Виждаше се ясно какъ се приближи, развърна и атакува лѣвата колона; виждаха се нейнитѣ първоначалнитѣ успѣхи и заеманието на прѣдната турска позиция на источния фронтъ на лагера. Но скоро отъ Св. Никола заблѣлѣзаха и турската контръ атака, видѣха и спущанието на нѣкои турски части отъ планината, които отиваха да усилятъ войскитѣ въ полето.

Между туй на западъ, тамъ отъ гдѣго трѣбваше да дойде рѣшителната поддръжка за Мирски, отъ тамъ не се виждаше нищо, Най-послѣ, около 3 часа слѣдъ пладнѣ, като чели се чуха отъ тѣзи страна изстрѣли и като чели се мѣрнаха нѣкои войскови колони. Кѣмъ това врѣме лѣвата колона, повидимому, зае едно солидно отбранително положение на прѣдната турска позиция. Имаше вече надѣжда, че двѣтѣ колони ще влѣзатъ прѣзъ нощта въ свѣзка, и че сутрента рано ще дѣйствуватъ наедно. Горчивата необходимостъ да се атакува отъ фронта като че ли изчезна.

Кѣсно вечерта се зачуха доло въ колоната на Мирски пакъ прѣстрѣлка, но тя скоро прѣстана.

Сутрента на 28-мо число деня бѣше облаченъ и гѣста мъгла покриваше всичката околностъ. Отъ Св. Никола не се виждаше нищо отъ това, което ставаше доло въ полето.

Между туй едва почна да се разсѣмпува и стрѣлбата доло се усили. Едновременно съ това се получиха и двѣ твърдѣ безпокоителни извѣстия. Генералъ Скобелевъ съобщаваше, че понеже срѣщналъ силно съпротивление, то отряда му неможалъ да атакува и да влезе въ свѣзка съ колоната на Мирский, че той се надѣе на 28-мо число сутрента да събере, ако не всичко, то поне по-голѣмата частъ отъ силитѣ си, и ще атакува. Князь Святополкъ Мирски отъ своя страна извѣстяваше, че той е велъ бой самси прѣзъ цѣлия день на 27-мо число, че загубитѣ му сж голѣми, патронитѣ на свѣршване, за Скобелева не се чувало нищо, че хората се